

NAALAKKERSUISUT

GOVERNMENT OF GREENLAND

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter i 2014

August 2015

Departement for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) for fiskeriet i 2014. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet samt foretager fordelingen af disse kvoter. I redegørelsen forklares dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver TAC og kvoter for 2014, herunder ændringer foretaget i løbet af året.

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Karl Kristian Kruse
Nuuk, august 2015

Forsidebilledet viser trawleren SISIMIUT på vej ud på fiskeri.
Kilde: Royal Greenland.

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter for 2014

Indholdsfortegnelse:

Indhold

Forord	2
1. Baggrund og formål	5
2. Indledning	5
3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri	5
3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri.....	5
3.2 Rejer.....	6
3.3 Hellefisk.....	6
3.4 Torsk	6
3.5 Makrel	7
3.6 Den samlede eksport (excl. makrel)	7
4. Rejer	8
4.1. Vestgrønland.....	8
4.1.1. TAC-fastsættelse for 2014	8
4.1.2. Fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri.....	8
4.2. Østgrønland	9
4.2.1. TAC-fastsættelse for 2014	9
4.3. Rejekvoter i internationalt farvand	9
4.3.1. Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M).....	9
4.3.2. Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L).....	9
4.3.3. Rejer ved Svalbard.....	10
5. Andre arter	10
5.1. Vestgrønland.....	10
5.1.1. Hellefisk.....	10
5.1.2. Skolæst.....	11
5.1.3 Rødfisk	11
5.1.4. Helleflynder.....	11
5.1.5. Havkat	11
5.1.6. Lodde.....	11
5.1.7. Krabber.....	11
5.2. Østgrønland	12
5.2.1. Hellefisk.....	12

5.2.2. Skolæst.....	12
5.2.3. Dybhavsrødfisk og stor rødfisk	12
5.2.4. Dybhavsrødfisk (<i>Sebastes mentella</i>) i Irmingerhavet	13
5.2.5. Helleflynder.....	13
5.2.6. Havkat	13
5.2.7. Lodde.....	13
5.2.8. Blåhvilling (forsøgsfiskeri)	14
5.2.9. Sild (forsøgsfiskeri).....	14
5.2.10. Makrel (forsøgsfiskeri).....	14
5.2.11. Guldlaks (forsøgsfiskeri).....	14
5.2.12. Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri).....	15
5.3. Vest- og Østgrønland.....	15
5.3.1. Torsk.....	15
6. Det kystnære fiskeri	15
6.1 Rejer.....	15
6.2. Krabber	15
6.3. Kammuslinger	16
6.4. Hellefisk.....	16
6.5. Torsk	17
6.7. Laks.....	17
6.8 Kystnært forsøgsfiskeri (Østgrønland)	18
7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med.....	18
7.1. EU	18
7.2. Færøerne	19
7.3. Norge	20
7.4. Rusland	20
7.5. Island.....	21
7. 6 Bilateralt og multilateralt samarbejde.....	21
Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter 2014	22
Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2014	23

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut afgiver hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2014.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år TAC for en række fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Naalakkersuisut fordeler efterfølgende kvoterne til henholdsvis det grønlandske fiskeri og til de lande, som Grønland indgår bilaterale fiskeriaftaler med.

Fastsættelsen af TAC sker på baggrund af den biologiske rådgivning. Rådgivningen er baseret på informationer fra de internationale havforsknings-/fiskeriforvaltningsorganisationer ICES (International Council for the Exploration of the Sea – Det internationale havforskningsråd) og NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization – den nordatlantiske fiskeriorganisation), hvor grønlandske biologer samarbejder med kollegaer fra en række andre lande fra Nordatlanten. Informationer fra logbøger er ligeledes vigtige i arbejdet med kortlægning af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter afgives normalt i juni måned, og rådgivningen for rejer og krabber afgives i november.

I henhold til fiskerilovens § 32, stk. 3, skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådets medlemmer består på nuværende tidspunkt af GE og KNAPK samt et antal tilfornordede, herunder SIK, NUSUKA, KANUKOKA, SQAPK, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Grønlands Naturinstitut, Grønlands Fiskerilicenskontrol, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel, Departement for Natur, Miljø og Justitsområdet samt Finansdepartementet.

3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri

3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fiske- og skaldyrsprodukter¹. Eksporten af fisk og skaldyr er hovedsageligt koncentreret på arterne rejer, hellefisk, og torsk.

I det følgende afsnit er der redegjort for eksportværdien af rejer, hellefisk og torsk. Grønlands eksport sker primært via Danmark eller med Island som mellemstation og mange af produkterne, bliver efterfølgende herfra reeksporteret til andre EU lande eller ud af EU.

I de senere år har forbrugerne i stigende grad rettet deres efterspørgsel efter MSC-certificerede produkter, hvilke også har kunne ses på prisen på rejer. Dette forhold gør, at certificering er en nødvendighed, hvis markedsandele skal fastholdes. Det grønlandske fiskerierhverv har derfor stor interesse i at opnå MSC certificering til andre arter end rejer som f.eks. hellefisk og stenbidder.

¹ Grønlands Statistik, Udenrigshandel 2014:1

3.2 Rejer

Rejer opdeles i eksportstatistikken i to kategorier, begge frosne; *skalrejer* samt *kogte og pillede rejer*.

Den samlede eksportværdi af *skalrejer* i 2014 udgjorde 708 mio. kr., og sammenlignet med 2013 er der sket en forøgelse på 79 mio. kr, hvilket svarer til 12,6%. Gennemsnitsprisen for *skalrejer* er steget fra 2013 til 2014 fra 17,3 til 18,6 kr/kg. Dette svarer til en stigning på 7,8%, og kan således forklare omkring 2/3 af stigningen i eksportværdien. Den sidste tredjedel af stigningen i eksportværdien kan forklares af højere eksportmængde.

Eksportværdien af *kogte og pillede rejer* faldt fra 2013 til 2014 med 37 mio.kr (-5,5%)., til et niveau på 638 mio. kr. Gennemsnitsprisen steg fra 35,7 til 39,2 kr. hvilket svarer til 9,8%, samtidig faldt den eksporterede mængde med 14%. De faldende mængder er således ikke fuldt opvejet af de højere priser, hvilket resulter i den lavere eksportværdi for *kogte og pillede rejer*

Samlet set er værdien af rejeksporten steget med 42 mio. kr. fra 2013 til 2014, dette svarer til 3,2%. Bag denne stigning ligger et mindre fald i mængden på 1,9%, der er mere end modsvaret af en stigning i priserne på 5,2%, og således fører til at vi har oplevet en svag stigning i eksportværdien for alle rejeprodukter

3.3 Hellefisk

Hellefisk er den næst-vigtigste kommercielle art målt på eksportværdi. Den er i forbindelse med eksportstatistikken opdelt i to produktkategorier *hel* og *filet*. Værdien af eksporten af hellefisk er fra 2013 til 2014 forøget med 143 mio. kr., og udgjorde i 2014 en værdi på 856 mio. kr. Dette svarer til en stigning på 20% i eksportværdien. Denne udvikling kan primært tilskrives en stigning i mængden på 4.724 tons svarende til 17%. Den højere mængde er fordelt relativt ligeligt på de to produktgrupper. Derudover bidrager udviklingen i prisen samlet set med 3%. Dette skyldes dog primært udviklingen i prisen på *hel*, hvor der ses en let fremgang, mens prisen på *filet* er stort set uændret.

3.4 Torsk

Torsk opdeles overordnet i tre produktkategorier; *frosset hel*, *frosset filet* og *tørret/saltet*. Der er over perioden sket en betydelig forskydning imellem de tre kategorier. Eksportværdien af *hel frosset torsk*, er steget med 41 mio. kr., og lå i 2014 på 117 mio. kr., dette svarer til en stigning på 54,7% fra 2013. Det er næsten udelukkende en stigning i mængden på 53% der ligger bag denne udvikling, idet gennemsnitsprisen for produktet kun har gennemgået en marginal stigning fra 11,50 kr/kg til 11,60 kr/kg.

For produktet *frosset filet* er værdien af eksporten halveret fra 2013 til 2014, og ligger således på 25 mio. kr. i 2014. Faldet er nogenlunde ligeligt fordelt mellem mængder, der faldt 30%, og gennemsnitspris der faldt med 29%.

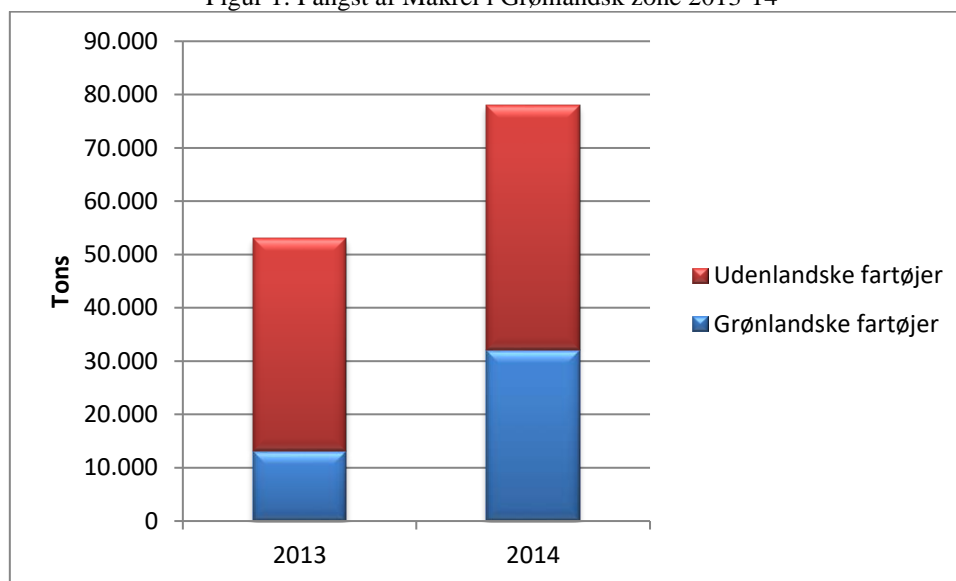
Eksportværdien af produktet *tørret/saltet torsk*, er fra 2013 til 2014 steget med 34,3% til et niveau på 26 mio. kr. Samtidig er den gennemsnitlige pris pr. kilo faldet med 7,3% til 23,4 kr./kg. Stigningen i eksportværdien kan således udelukkende henledes til en stigning i mængden af *tørret/saltet torsk*.

For *torsk* samlet ser vi en stigning i eksportværdien på 15% fra 145 til 168 mio. kr. Bag denne udvikling ligger en stigning på 3.000 tons svarende til 30,5%, samtidig er den gennemsnitlige pris for alle torskeprodukter faldet med 11,9%. Den højere mængde har således mere end opvejet de faldende priser, og samlet givet en stigning i værdien på 22. mio. kr. fra 2013 til 2014.

3.5 Makrel

Makrel er et forholdsvis nyt fiskeri i Grønland. Figur 1: Fangst af Makrel i Grønlandsk zone 2013-15 nedenfor illustrerer udviklingen i makrelfangst/kvoter i det grønlandske fiskeri for perioden 2013-15. Fangst/kvoter er fordelt på henholdsvis grønlandske og udenlandske fartøjer. Som det fremgår af figuren er der over perioden sket en stigning i mængder. I 2013 var fangsten 54.874 og i 2014 var den 78.405, dette svarer til en stigning fra 2013 til 2014 på 45,5%. Udover væksten i absolutte mængder, er der ligeledes sket en stigning i såvel absolutte som relative mængder fisket med grønlandske fartøjer. Denne udvikling er af særlig samfundsøkonomisk interesse, idet det ifølge interne beregninger estimeres at resultere i markant højere provenu til landskassen, når makrelfiskeriet forestås af et grønlandsk fartøj, frem for et udenlandsk fartøj.

Figur 1: Fangst af Makrel i Grønlandsk zone 2013-14

Kilde: GFLK og APNN.

Hovedparten af makrellen i 2014 er fanget af udenlandske fartøjer, der er indchartret og mod betaling til licensejer køber retten til at fiske en hvis mængde. Den mængde der er fisket af udenlandske fartøjer sælges derefter direkte til udlandet, og denne indtægt indgår ikke som en del af den grønlandske eksport.

3.6 Den samlede eksport (excl. makrel)

Samlet set for perioden 2013-2014 er værdien af eksporten for alle tre arter; rejer, hellefisk og torsk steget med 206 mio. kr. til 2,371 mia. kr., hvilket svarer til en stigning på 9,5%. Rejer har set et lille fald i mængder, mens hellefisk og torsk begge har oplevet pæne stigninger i mængder. Tilsammen for de tre arter er eksportmængden forøget med 6.694 tons og var i 2014 på 100.063 tons, hvilket svarer til en stigning på 7,2% fra 2013. Endelig er der sket små stigninger i priserne på rejer og hellefisk, mens der er sket et større fald i priserne på torsk.

4. Rejer

4.1. Vestgrønland

4.1.1. TAC-fastsættelse for 2014

Den biologiske rådgivning for 2014 i Vestgrønland lød på et maksimalt fiskeri på 80.000 tons. Det var det samme som året før. I 2012 lød rådgivningen på 90.000 tons og i 2011 på 120.000 tons.

Den biologiske rådgivning for rejer har de seneste par år været formuleret således, at den ikke direkte anbefaler et bestemt TAC-niveau. I stedet angives risikoen for, at rejebestanden falder under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC. Rådgivningen for de seneste år samt den besluttede TAC fremgår af tabel 1.

Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2007 – 2014 for rejer ved Vestgrønland (tons).

Vestgrønland	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Rådgivning*	130.000	110.000	110.000	110.000	120.000	90.000	80.000	80.000
TAC	134.000	120.600	114.570	114.570	124.000	105.000	90.000	85.000

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

Som det ses i ovenstående tabel har den fastsatte TAC gennem årene fulgt udviklingen i den biologiske rådgivning, om end den har ligget en smule over rådgivningen. I 2012 valgte Naalakkersuisut imidlertid at fastsætte en TAC for Vestgrønland på 105.000 tons, som således blev sat noget højere end rådgivningen. Det skal ses på baggrund af udviklingen i den biologiske rådgivning, i hvilken der sker en kraftig reduktion af anbefalet maksimal fangstmængde, som falder fra 120.000 tons i 2011 til 90.000 tons i 2012. For at undgå for voldsomme økonomiske konsekvenser ved en tilsvarende drastisk reduktion af TAC'en, blev TAC'en således fastsat til 105.000 tons i 2012. Samtidig skal det bemærkes, at fastsættelsen af TAC for rejer i vestgrønlandsk farvand også følger forvaltningsplanen for rejefiskeriet, hvis indførsel skete på baggrund af bestræbelserne i at få fiskeriet MSC-certificeret. Forvaltningsplanen foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den biologiske rådgivning, dog med den tilføjelse at der kun i yderst ekstreme tilfælde må fastsættes en TAC, der medfører årlige udsving i TAC'en på mere end 10 %. Samtidig må en tilpasning til den biologiske rådgivning imidlertid ikke strække sig over en længere periode end tre år. I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret. Dette giver en endnu større tilskyndelse til at følge den biologiske rådgivning. For 2013 faldt den biologiske rådgivning yderligere fra 90.000 tons i 2012 til 80.000 tons. TAC'en blev yderligere reduceret fra 105.000 i 2012 til 90.000 tons i 2013. I 2014 var rådgivningen fortsat 80.000 tons, og der blev foretaget en yderligere reduktion i TAC'en med henblik på at leve op til den af forvaltningsplanen krævede gradvise tilpasning til den biologiske rådgivning.

4.1.2. Fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri

Rejekvoten fordeles mellem det havgående og det kystnære fiskeri i overensstemmelse med den kvotefordelingsaftale, som KNAPK og det daværende APK (nuværende GE) indgik i 2001. Aftalen, som nu er lovfæstet i Fiskeriloven, fastslår, at den grønlandske kvote for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til det kystnære fiskeri og 57 % til det havgående fiskeri.

Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri, har været gældende siden 2002.

Af den samlede TAC på 85.000 tons i 2014 blev den havgående flåde således tildelt 45.262 tons, mens den kystnære flåde blev tildelt 34.145 tons. Den resterende kvotemængde blev fordelt med 3.400 tons til EU-fartøjer i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU og 2.193 tons til Canada i

henhold til nye praksis fra grønlandsk side, hvor der autonomt afsættes en mængde til Canada af hensyn til at fastholde MSC-certificeringen af den vestgrønlandske reje. Det er på sigt et krav for at beholde MSC-certificeringen, at vi opnår en forvaltningsaftale med Canada. Den canadiske kvote er beregnet på basis af en procentvis vægtning af det canadiske areal i det pågældende område og en vurdering af den canadiske andel af biomassen og de canadiske fangster de seneste 5 år.

4.2. Østgrønland

4.2.1. TAC-fastsættelse for 2014

Den biologiske rådgivning for rejefiskeriet i Østgrønland har siden 2004 været uændret på en anbefalet maksimal fangstmængde 12.400 tons, og TAC er blevet fastsat i overensstemmelse hermed. Men den biologiske rådgivning faldt drastisk i 2014 til 2.000 tons. Det drastiske fald i den anbefalede maksimale fangstmængde har imidlertid betydet, at det ikke har været muligt for Grønland, af hensyn til Grønlands internationale forpligtelser og de efterfølgende økonomiske konsekvenser, at foretage en øjeblikkelig tilpasning af TAC'en til rådgivningen. Derfor tilstræbes det at tilpasse TAC'en i Østgrønland over en treårig periode, såfremt der ikke sker forbedringer de kommende år.

Naalakkersuisut valgte derfor følgelig at følge Fiskerirådets anbefaling, og TAC for det østgrønlandske rejefiskeri i 2014 er derfor fastsat til 8.300 tons. Af denne mængde fik EU tildelt 6.500 tons i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen. Der resterede således en kvote på blot 800 tons til grønlandske fartøjer i 2014. Rejefiskeriet i Østgrønland foregår alene som et havgående fiskeri. Rådgivningen samt TAC siden 2006 fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2006-2014 for rejer ved Østgrønland (tons).

Østgrønland	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Rådgivning*	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	2.000
TAC	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	8.300

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

4.3. Rejekvoter i internationalt farvand

4.3.1. Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Grønland havde ligesom i 2012 fortsat ingen fiskedage i 2013, efter at det ved NAFO-årsmødet 2010 blev besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den biologiske rådgivning. Dette moratorium er blevet fastholdt siden. Det skete på årsmøderne 2011, 2012, 2013 og 2014.

4.3.2. Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Rejebestanden ved Grand Bank ud for New Foundland (NAFO-område 3L) ligger fortrinsvis indenfor det canadiske fiskeriterritorium, men der ligger også et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. TAC blev fastsat til 4.300 tons for 2014, hvilket var en halvering i forhold til 2013. Det var på tale at lukke helt for fiskeriet, eftersom rejebestanden er for kraftigt nedadgående. Dette kunne Canada dog ikke gå med til, da de har stor interesse i fiskeriet.

I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, hvilket udgjorde 3.580 tons i 2014, idet rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømylegrænse. Den

resterende mængde, som sidste år var på 720 tons, deltes ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige kontraherende parter, som således blev tildelt 48 tons hver. I NAFO udgør Grønland sammen med Færøerne delegationen Danmark på vegne af Færøerne og Grønland (DFG), og skal således dele denne kvote.

Siden 2003 har DFG dog protesteret mod denne fordeling, fordi Færøerne, som følge af deres påberåbelse af et historisk fiskeri samt bidrag til biologisk forskning m.m. i området, mener at have krav på en større andel af TAC, end den nuværende fordeling giver. DFG fastsatte derfor igen en autonom rejekvote i område 3L, som i 2014 var på 445 tons, hvoraf Grønland blev tildelt en kvote på 76 tons. Ændringen i den autonome kvote svarer til de relative ændringer af TAC, som NAFO fastsætter ved årsmøderne.

4.3.3. Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en "fiskeværn-zone", som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2014 var den samme formulering som tidligere således anvendt:

"Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997."

I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage. Grønland har dog ikke haft noget rejefiskeri i Svalbard-området siden begyndelsen af 1980'erne, men på grund af den reducerede rejekvote i grønlandske farvand er interessen for fiskedagene i Svalbard steget. I 2014 fiskede tre fartøjer efter rejer i Svalbard.

5. Andre arter

5.1. Vestgrønland

5.1.1. Hellefisk

Den biologiske rådgivning for det havgående fiskeri efter hellefisk i kvoteområde SV (Davis Strædet) anbefalede en TAC for 2014 på 14.000 tons, hvilket er uændret i forhold til de seneste års rådgivning. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland, og bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske kvoteandel var således på 7.000 tons i 2014 i forvaltningsområde SV (Davis Strædet).

Ligesom TAC for Davis Strædet deles TAC i kvoteområde NV (Baffin Bugten) ligeligt med Canada. Rådgivningen for 2014 var på 16.000 tons, hvilket er en forhøjelse i forhold til 2013. Den grønlandske kvoteandel var således på 8.000 tons i 2014 mod 6.500 tons i 2013, i kvoteområde NV (Baffin Bugten). Naalakkersuisut besluttede, at kvoteforhøjelsen skulle være 100% landingspligtig for, at øge beskæftigelsen på land.

Grønland har endnu ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af den fælles bestand, men det har hidtil været praksis at parterne stiltiende samtykker at dele TAC ligeligt.

5.1.2. Skolæst

Rådgivningen sidste år for skolæst ved Vestgrønland var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden de kommende år, da der ikke er observeret forbedringer af biomassen. Bifangster i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt.

Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastsatte derfor en bifangstkvote på 1.000 tons i 2014 ligesom tidligere år.

5.1.3 Rødfisk

Den biologiske rådgivning for 2014 for stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) i Vestgrønland anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt.

Naalakkersuisut har ligesom i perioden 2005-2013 fastsat en bifangstkvote for stor rødfisk på 1.000 tons i 2014.

5.1.4. Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning for denne bestand og helleflynderfangsterne er meget begrænsede i forbindelse med dataindsamling til brug for rådgivningen.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en helleflynderkvote på 1.000 tons i 2014, hvilket er uændret i forhold til 2013. EU tildeles en kvote på 200 tons i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen og de resterende 800 tons er en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk.

5.1.5. Havkat

Den biologiske rådgivning for 2014 anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses mest muligt. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en bifangstkvote på 1.000 tons for 2014, hvilket er uændret i forhold til 2013.

5.1.6. Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af utilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. I årene fra 1997 – 1999 samt i 2010 blev der fastsat kvoter på 25.000 tons, men der blev ikke fisket på bestanden. Derfor blev der ikke fastsat kvoter i hverken 2012, 2013 eller 2014, men der blev dog fastsat en bifangstkvote på 3.000 tons for 2014 i forbindelse med rejefiskeriet i lighed med tidligere år.

5.1.7. Krabber

Den biologiske rådgivning for det havgående krabbefiskeri for 2014 anbefalede 1.000 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut og fortsat lukning af det havgående fiskeri i forvaltningsområdet Sisimiut. Der er fortsat ingen rådgivning for forvaltningsområderne Diskobugt-Uummannaq, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq.

Naalakkersuisut besluttede for 2014 at fastsætte en TAC på 250 tons til det havgående krabbefiskeri, i lighed med 2013. Kvoten kan alene fiskes af EU-fartøjer i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen. TAC blev fastsat væsentligt under den anbefalede fangstmængde som følge af den begrænsede havgående krabbefiskerikapacitet. Den kystnære kvote for 2014 blev som i 2015 sat højere end rådgivningen herfor som kompensation.

Tabel 3: Kvoteandel for det havgående krabbefiskeri 2005-2014 (tons).

Havgående kvote	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Kvoteandel	1.500	1.500	500	500	1.930	900	500	500	250	250
Heraf til EU	1.000	1.000	500	500	500	500	500	500	250	250

Kilde: APNN.

5.2. Østgrønland

5.2.1. Hellefisk

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne. Tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone, men i de senere år er en stadig større del af fiskeriet gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

For hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne rådgav ICES for 2014, at fangsterne i området ikke må overstige 20.000 tons. ICES anbefalede desuden i sin rådgivning for 2012 indgåelsen af en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Rådgivningen gives i øvrigt for den samlede bestand i islandsk, grønlandsk og færøsk zone.

Efter flere fejlslagne forhandlinger i løbet af 2008 og 2009, lykkedes det efter en forhandlingsrække i 2012 for Island og Grønland, som de to største aktører i fiskeriet, at indgå en forvaltningsaftale for og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Den indebærer bl.a., at TAC frem til 2014 tilpasses den biologiske rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan træder i kraft.

Ifølge denne aftale er der i 2014 8.320 tons til Grønland. I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland og Norge hellefisk på Østkysten.

5.2.2. Skolæst

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for skolæst for 2014 ved Østgrønland. Det eksisterende fiskeri viser, at der er tale om en bestand af meget beskedent omfang. For 2014 blev TAC fastsat til 1.000 tons, som er en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk, hvilket er samme fremgangsmåde som i forgående år.

5.2.3. Dybhavsrødfisk og stor rødfisk

Rødfisk i Østgrønland omfatter en blanding af to arter: stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) og dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*). Det latinske, faglige navn for stor rødfisk skiftede i 2014 navn fra *Sebastes marinus* til *Sebastes Norvegicus*.

Udbredelsesområdet for stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne. Hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone. Den biologiske anbefaling fra ICES for stor rødfisk for 2014 var en maksimal fangst på 51.980 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. Dette var en stigning fra 2013, hvor rådgivningen lød på 40.000 tons.

Den biologiske rådgivning fra ICES for dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*) for 2014 var en maksimal fangst på 3.500 tons, som er en nedgang fra 6.500 tons. Baggrunden for, at ICES anbefaler en reduktion i fangsterne, er, at der er indikationer for, at bestanden bliver mindre, samtidig med at fiskeriet synes gradvist at begrænses i et lille område. Fangsterne har været meget homogene mht. størrelse, hvilket tyder på, at fiskeriet er målrettet nogle få årgange. ICES bemærker, at fordi dybhavs rødfisk er meget langsomt voksende, bliver sent kønsmodne og optræder i tætte koncentrationer, er bestanden meget sårbar over for overudnyttelse.

De to nævnte rødfiskearter fiskes typisk samtidig, og typisk består et slæb af ca. 20 % stor rødfisk og 80 % dybhavsrødfisk. Der blev for 2014 fastsat en sammensat kvote på i alt 8.500 tons på stor rødfisk samt dybhavsrødfisk. Den omtrentlige kvote af dybhavsrødfisk ud af denne mængde er derfor omkring 6.800 tons.

5.2.4. Dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) i Irmingerhavet

Dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) i Irmingerhavet er en fælles bestand, som befinder sig i Grønland, Island og Færøerne og internationalt område. Fordi at den også kan fiskes i internationalt område forvaltes bestanden gennem NEAFC. I perioden 2011-2014 har der været en forvaltningsaftale mellem kyststaterne og andre parter for rødfisk i Irmingerhavet. I denne kyststatsaftale får de tre kyststater 60 %, og de øvrige NEAFC-medlemmer (Norge, EU og Rusland), som fisker på bestanden i internationalt område, får 40 %. Rusland har dog aldrig tilsluttet sig aftalen, og fastholder et meget højt fiskeritryk. Kyststatsaftalen havde til hensigt at gradvist nedtrappe fiskeriet til samme niveau som rådgivningen.

Dybhavsrødfisk i Irmingerhavet er opdelt i to komponenter, en øvre og en nedre bestand. De to komponenter adskiller sig klart dybdemæssigt, hvor den øvre findes i grundere vand end 500 m, og den nedre i dybere vand end 500 m. Den øvre bestand findes i større grad i grønlandsk område, og den nedre bestand mere i islandsk område.

Rådgivningen for den øvre bestand har siden 2010 været på intet direkte fiskeri. Rådgivningen for den nedre bestand har siden 2008 været på 20.000 tons. Fangsterne har dog konsekvent ligget over dette niveau, ikke mindst på grund af det russiske autonome fiskeri.

Den grønlandske kvote for rødfisk i Irmingerhavet i 2014 var 4.450 tons. Hele mængden blev videreallokeret til EU (jævnfør Fiskeripartnerskabsaftalen) og Norge (jævnfør den bilaterale fiskeriaftale i bytte med fiskerimuligheder for grønlandske fartøjer i norsk farvand).

5.2.5. Helleflynder

Der foreligger fortsat ikke biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland. Naalakkersuisut har ligesom for 2007-2013 fastsat en TAC for 2014 på 2.000 tons. Dette skyldes primært, at EU og Norge i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen og den bilaterale aftale tildeles kvoter, som i 2014 var på hhv. 200 tons og 160 tons. Der var således en restmængde på 1.640 tons til grønlandske fartøjer, som ligeledes er en bifangstkvote.

5.2.6. Havkat

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for havkat i Østgrønland. Naalakkersuisut fastsatte for 2014 en bifangstkvote på 1.000 tons, hvilket er uændret i forhold til tidligere år.

5.2.7. Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fælles bestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale med fastsættelse af TAC i flere omgange. Kvoteåret løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj og juni er lodden i hele området fredet pga. gydning. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni, en revideret rådgivning i oktober og en endelig TAC i januar/februar det efterfølgende år. Disse rådgivninger sker på baggrund af forskningstogter, som Island udfører flere gange om året.

I 2013/2014 sæsonen blev den endelige TAC fastsat til 160.000 tons. I henhold til trepartsaftalen har Grønland krav på 11 %, hvilket vil sige en kvote på 17.600 tons for sæsonen 2013/2014. Hertil

skal tillægges en mindre flexmængde fra den forrige sæson, hvilket gav en total kvotemængde på 18.085 tons. Ifølge Fiskeripartnerskabsaftalen med EU skal EU tildeles 70 % af den grønlandske kvoteandel.

5.2.8. Blåhvilling (forsøgsfiskeri)

Blåhvilling er en fælles kyststatsbestand, hvor hovedparten af TAC'en fordeles mellem kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland tildeles en mindre blåhvillingkvote som tredjeland og kontraherende part i NEAFC, og det samme er tilfældet for Rusland, der heller ikke er anerkendt som kyststat.

Kyststaterne aftalte en TAC for blåhvilling i 2014 på 1.104.494 tons, hvoraf Grønland blev tildelt en kvote på 6.497 tons. Dette er en stigning i forhold til 2013, hvor den grønlandske kvotemængde var på 3.472 tons, hvilket skyldes ændringen i den biologiske rådgivning. Kvoten kan fiskes i NEAFC reguleringsområde, og delvist i færøsk zone i henhold til vores bilaterale aftale med Færøerne.

Den blåhvilling, der optræder i grønlandsk farvand, er med al sandsynlighed del af den fælles nordatlantiske bestand som nævnes ovenfor. Naalakkersuisut fastsatte ligesom i 2013 en forsøgsfiskerikvote i grønlandsk zone på 10.000 tons i 2014. Fangsterne i grønlandsk zone var dog meget begrænsede. Den endelige blåhvillingfangst i 2014 var på 32 tons.

5.2.9. Sild (forsøgsfiskeri)

Den sild, der optræder i grønlandsk farvand, er med al sandsynlighed del af den fælles nordatlantiske bestand, altså atlanto-skandisk (norsk vårgydende) sild. Rådgivningen for atlanto-skandisk sild var i 2014 på 418.487 tons. Dette er en nedgang fra 2013, og bestanden er generelt nedadgående.

Naalakkersuisut fastsatte i 2014 forsøgsfiskerikvote på 15.000 tons i grønlandsk zone. Fangsterne blev overraskende store, og endte på 11.187 tons. Idet det så ud som at kvoten ville blive opfisket, forhøjede Naalakkersuisut kvoten til 24.000 tons. De tillagte 9.000 tons kunne kun fiskes med grønlandske fartøjer. Dette var af økonomiske årsager – sild er i modsætning til makrel ikke afgiftsbelagt, og hvis der blev givet tilladelse til udenlandske fartøjer at fiske sild, ville kun en ringe gevinst tilgå Landskassen. Kvoten blev dog ikke aktuel, da sæsonen for sildefiskeri viste sig at være kortvarig.

5.2.10. Makrel (forsøgsfiskeri)

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøstatlantisk makrel. Rådgivningen fra ICES for bestanden var i 2014 på mellem 927.000 – 1.011.000 tons. Naalakkersuisut fastsatte en kvote for 2014 på 100.000 tons. De endelige fangster af makrel i Grønland var på 78.670 tons. I 2013 fik EU en mindre del af den grønlandske kvote, men dette blev ikke aktuelt i 2014.

Makrel forvaltes gennem NEAFC og en dertilhørende kyststatsaftale. I perioden 2010-2014 var der dog ingen aftale, da kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island var uenige om fordelingen. I 2014 blev der dog indgået en delvis kyststatsaftale mellem EU, Norge og Færøerne. Der er dog ikke flertal for den delvise aftale i NEAFC, hvorfor den ikke er juridisk bindende i international sammenhæng. Grønland er ikke kyststat med hensyn til makrel pt.

5.2.11. Guldlaks (forsøgsfiskeri)

I lighed med tidligere år fastsatte Naalakkersuisut en kvote på 10.000 tons til forsøgsfiskeri på guldlaks. Fangsterne var her 4 tons i 2014.

5.2.12. Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri)

På grund af en større bifangst af brosme, lange og blålange i fiskeriet efter blandt andet torsk i Østgrønland valgte Naalakkersuisut, at oprette et forsøgsfiskeri efter brosme, lange og blålange med line i Østgrønland. Der blev oprettet en kvote på 500 tons for hver art.

Norske fartøjer fik tildelt 200 tons af hver art i henhold til Protokollen mellem Norge og Grønland for 2014, da norske fartøjer fik store bifangster og derfor anmodede om et forsøgsfiskeri. De resterende kvoter blev fordelt til grønlandske fartøjer.

5.3. Vest- og Østgrønland

5.3.1. Torsk

ICES anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på den havgående torskebestand i 2014, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning.

For 2014 blev der i henhold til Forvaltningsplan 2014-2016 for de grønlandske udenskærs torsk, som blev vedtaget i 2013, fastsat en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons. Torskeforvaltningsplanen er en genopretningsplan som er afstedkommet i samarbejde mellem Naturinstituttet, Fiskerirådet, GFLK og Departement for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Forvaltningsplanen fastsætter en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons udenskærs torsk over en tre-årig periode, som dækker Østgrønland og Sydvestgrønland (NAFO 1F) for, at indsamle mere data om den udenskærs torskebestand og dennes sammensætning. Derfor er der fastsat betingelser for prøvetagning, fredning af Vestgrønland samt lukning af fiskeriet i gydeperioden. På denne måde kan man indsamle mere viden og samtidigt genoprette bestanden.

EU blev tildelt 2.200 tons og Norge blev tildelt 1.200 tons i henhold til aftalerne. Der resterende således en grønlandsk torskekvote på 6.245 tons i 2014. Den grønlandske kvote er 50 % landingspligtig.

6. Det kystnære fiskeri

6.1 Rejer

Den kystnære flådes andel af rejekvoten ved Vestgrønland udgør 43 % i henhold til Fiskerilovens § 5, stk. 3 (jf. i øvrigt afsnit 3.1.2.), hvilket resulterede i en kystnær rejekvoteandel på 34.145 tons i 2014. En lille mængde på 2.193 tons blev reserveret til Canada. Dette er en betingelse for at fastholde MSC-certificeringen, idet rejerne er en delt bestand, som Canada har ret til en mindre andel af. Grønland er nødt til at reservere en mindre mængde til Canada, så længe Canada og Grønland ikke har en fælles forvaltningsaftale om ressourcen. I henhold til EU-aftalen afsattes desuden 3.400 tons til EU. Den resterende mængde på 79.407 tons deles herefter via fordelingsnøglen mellem hav og kyst (57/43 %). Den kystnære rejekvoteandel siden 2006 fremgår af tabel 4.

Tabel 4: Kvotearandel i det kystnære rejefiskeri 2006 – 2014 (tons).

Kystnært	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Kvotearandel	55.900	55.900	53.019	49.265	47.545	51.600	42.000	36.061	34.145

Kilde: GFLK.

6.2. Krabber

I 2004 vedtog Naalakkersuisut en ny bekendtgørelse for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord

for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Det blev besluttet ikke at dispensere fra disse regler for 2014.

Den biologiske rådgivning for 2014 forblev stort set uændret i forhold til 2013, hvilket vil sige en maksimal anbefalet fangstmængde på 200 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, 600 tons i forvaltningsområde Disko Bugten og forvaltningsområde Sisimiut, hvor der blev anbefalet en maksimal fangst på 300 tons, fordelt på 150 tons i det historiske område samt 150 tons i fjordene Nordre Strømfjord og Nordre Isortoq. På grund af for få data, er der ingen rådgivning for forvaltningsområderne Maniitsoq og Narsaq-Qaqortoq.

Tabel 5: TAC for det kystnære krabbefiskeri 2006 – 2014 (tons).

Kystnært	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
TAC	4.440	4.380	4.200	2.150	3.150	2.280	2.330	2.780	2.800

Kilde: APNN.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte TAC til 2.550 tons i 2014. I oktober 2014 besluttede Naalakkersuisut dog, at forhøje kvoten i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut med 250 tons, så den samlede TAC blev på 2.800 tons i 2014, hvilket fremgår af tabel 5 (jf. i øvrigt afsnit 5.1.7.).

6.3. Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Som det fremgår af tabel 6, har Naalakkersuisut derfor valgt, at fastholde de samme kvoteområder, men dog forhøjet kvoten med 300 tons i kvoteområde Attu i lighed med 2012 og 2013 således at TAC for 2014 blev fastsat til 2.520 tons. Der er i øvrigt kun et aktivt fartøj tilbage i dette fiskeri.

Tabel 6: TAC for kammuslingefiskeriet 2006 – 2014 (tons).

Kvoteområde	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten*	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Attu**	100	100	100	100	100	100	400	400	400
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	700	700	700	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Kammusling i alt	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.520	2.520	2.520

* Lukket i 2003 pga. fredning af området.

** Uden for det lukkede område er der frit fiskeri.

Kilde: APNN.

6.4. Hellefisk

Biologerne anbefalede for 2014 fortsat en separat kystnær hellefiskekvote for de tre forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik. Rådgivningen for områderne blev efter en anmodning fra Selvstyret afgivet som en toårig anbefaling for 2013 og 2014.

På grund af, at historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de biologiske undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af bestanden i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2014 anbefales et kvoteniveau for det øvrige område.

For forvaltningsområde Upernavik var anbefalingen i 2014 6.300 tons, hvilket er første gang der er kommet biologisk rådgivning. Historiske data fra kommercielle fiskeri og biologiske undersøgelser af bestanden ligger til grund for rådgivningen.

For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2014 en maksimal fangstmængde på 8.000 tons, hvilket er uændret i forhold til 2013. Den generelle vurdering er, at bestanden i de senere år er blevet mindre. Biologiske undersøgelser indikerer dog, at der er nye rekrutter på vej. Disse kan bidrage til genopbygning af den fiskbare bestand.

For forvaltningsområde Uummannaq anbefales det, at fangsterne fortsat ikke overstiger 6.000 tons i 2014, hvilket er uændret i forhold til 2013. Der er ingen indikationer på, at bestanden har ændret sig siden sidste vurdering. Der er fortsat et lille fald i gennemsnitsstørrelsen, men logbøger fra 2007–10 viser stabilitet eller en svag stigende tendens.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en forhøjet TAC for 2014 i forhold til 2013 for de tre forvaltningsområder. Naalakkersuisut besluttede at forhøje TAC i de 3 forvaltningsområder med 1.694 tons, hvilket fremgår af tabel 7 nedenfor.

Tabel 7: TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2008-2014(tons).

Kvoteområde	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Disko Bugten	12.500	8.800	8.800	8.000	8.300	9.200	9.000
Uummannaq	5.750	5.000	5.799	6.000	6.300	7.550	9.379
Upernavik	6.000	6.000	6.500	6.500	6.800	7.950	9.015
Hellefisk i alt	24.250	19.800	21.099	20.500	21.400	24.700	26.394

Kilde: GFLK.

Der foregår desuden et kystnært fiskeri uden for de kvoterede områder ved Qaanaaq, Østgrønland og Sydvestgrønland.

6.5. Torsk

Den biologiske rådgivning anbefalede en TAC på 12.063 tons for 2014 for det indenskærs torskefiskeri i Vestgrønland. Naalakkersuisut valgte, at fastsætte en TAC for 2014 på 15.000 tons i lighed med 2013 af beskæftigelsesmæssige hensyn. I efteråret 2014 var den indenskærs torskekvote opfisket og derfor valgte Naalakkersuisut den 2. november, at forhøje kvote med 1.500 tons. Dog, blev denne kvoteforhøjelse også opfisket og derfor forhøjede Naalakkersuisut kvoten med yderligere 2.000 tons i december måned.

Tabel 8: TAC for det kystnære torskefiskeri 2010 – 2014 (tons).

Kystnært	2010	2011	2012	2013	2014
TAC	8.500	11.500	15.000	13.500*	18.500*

Kilde: GFLK.

*I september 2013 flyttede man 1.500 tons fra den indenskærs kvote til den udenskærs kvote.

*I november og december forhøjede man kvoten med henholdsvis 1.500 tons og 2.000 tons.

6.7. Laks

Laks er en stærkt vandrende art og reguleres gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES var igen meget alarmerende for 2014, hvilket har været tilfældet siden 2009. Laksebestandene vurderes til, at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandene, ser ud til at have hjulpet. Der er således ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft et subsistensfiskeri på omkring 20-50 tons om året.

På årsmødet i NASCO i juni 2014 opnåede Grønland igen et forhandlingsresultat, der tillader et laksefiskeri i 2014 til eget internt forbrug, det såkaldte subsistensfiskeri. Ligesom i 2012 og 2013, blev der fastsat et kvoteloft for erhvervsfiskere til indhandling, som alene må afsættes til hjemmemarkedet, idet Grønland har forpligtet sig til i henhold til NASCO-aftalen ikke at eksportere laks. I 2014 blev indhandlingskvoten reduceret til 30 tons, da kvoten ikke var blevet fuldt udnyttet i de to forgående år samt pga. et enormt internationalt pres.

Der blev i alt indhandlet laks i de følgende bygder: Atammik, Kangaamiut, Qeqertarsuatsiaat og Arsuq samt i Nuuk og Maniitsoq. For første gang siden der blev fastsat en landingskvote blev indhandlingskvoten fuldt udnyttet. Den samlede rapporterede mængde laks i 2014 var 58 tons. I denne mængde er ikke indregnet de 10 tons som ICES anser som urapporteret, primært fra fritidsfiskere.

6.8 Kystnært forsøgsfiskeri (Østgrønland)

I 2014 blev der oprettet et kystnært forsøgsfiskeri i Østgrønland, hvor der på nuværende tidspunkt ikke foregår noget direkte fiskeri. Der foregår meget lidt fiskeri i Østgrønland og derfor blev forsøgsfiskeriet oprettet for at afsøge området og undersøge grundlaget for et eventuelt øget kystnært fiskeri i Østgrønland. Der blev givet tilladelse til kystnært forsøgsfiskeri indenfor 3-sømilsgrensen.

Der blev givet tilladelse til at fiske efter de følgende arter: hellefisk, torsk, rødfisk, helleflynder, brosme, krabber, havkat samt fjeldørred. Der blev givet tilladelse til fiskeri med line, garn eller tejner. De godkendte skibe fungerede samtidig som indhandlingsskibe for mindre fartøjer. Selskaberne havde lidt opstartsproblemer, men der blev samlet fisket 278 tons af denne blandingskvote.

7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter byttes en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

7.1. EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen forvaltes via protokoller. Den 1. januar 2007 trådte den seneste 6-årige aftale med EU i kraft, aftalen videreføres automatisk i 6 årige perioder, medmindre en af parterne vil ændre den. Protokollerne bliver opdateret løbende. Den nuværende protokol trådte i kraft d. 1. januar 2013 og udløber 31. december 2015. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland tilbyder EU mod en finansiel modydelse der årligt indbringer Grønland ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne.²

Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Vestgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter modtaget i 2014	EU kvoter i henhold til aftale
Hellefisk SV	2.650	2.500
Rejer	3.400	3.400
Helleflynder	200	200
Krabber	200	250

² 6. Fiskeriprotokol mellem Grønland og EU 2013 - 2015.

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Vestgrønland, der fremgår af tabel 9, fik EU i henhold til Agreed Records 2013 150 tons ekstra hellefisk i Sydvest, hvilket betyder at kvoten i 2014 udgør 2.650 tons. Yderligere fik EU reduceret krabbekvoten med 50 tons, da de ikke udnyttede kvoten i 2013. EU har heller ikke udnyttet sin krabbekvote i 2014. Af de kvoter som EU fik tildelt i Vestgrønland i 2014 er der overført 575 tons hellefisk til Norge. Ligeledes er der overført 75 tons helleflynder til Norge.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Østgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter modtaget i 2014	EU kvoter i henhold til aftale
Hellefisk	4.465	4.315
Rejer	6.500	7.500
Helleflynder	200	200
Lodde	36.400	60.000

Af kvoterne i Østgrønland, som er angivet i tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Records 2013 150 tons ekstra hellefisk, hvilket betyder at kvoten for 2014 udgør 4.465 tons. Af de kvoter som EU fik i Østgrønland overføres 575 tons hellefisk, 2.550 tons rejer, og 75 tons helleflynder til Norge.

Tabel 11: EU's fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter modtaget i 2014	EU kvoter i henhold til aftale
Torsk	2.200	2.200
Rødfisk pelagisk	3.000	3.000
Rødfisk demersal	2.000	2.000
Skolæst	200	200

Af kvoterne i tabel 11, som kan fiskes i såvel Vest- som Østgrønland har EU overført en kvote på 800 tons pelagisk rødfisk til Norge.

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2014 mellem Grønland og Færøerne kan færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde NV i Baffin Bugten nord for 68°N. Færøerne har desuden adgang til forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand i 2014, herunder 100 tons rejer og 355 tons torsk, brosme og havkat i Østgrønland, hvilket er de samme kvoter som i 2013, med en forhøjelse på 100 tons torsk. Hertil fik Færøerne i 2013 tildelt en bifangstkvote efter helleflynder og hellefisk i forbindelse med forsøgsfiskeriet efter torsk, som maksimalt må udgøre tilsammen 275 tons, dette videreføres i 2014.

Yderligere fik Færøerne igennem deres aftale med EU overført 1.300 tons rejer, 110 tons hellefisk og 250 tons rødfisk fra EU.

Til gengæld for de færøske kvoter i grønlandsk farvand gives der som forsøgs- og udviklingsfiskeri adgang til et grønlandsk linefartøj til i 60 fiskedage, at fiske efter bundfisk i færøsk farvand.

Grønland fik derudover en kvote på atlanto-skandisk sild på 2.100 tons, hvilket var 50 tons mere end i 2013 og adgang til at fiske 5.000 tons af den grønlandske NEAFC blåhvillingkvote i færøsk zone, hvilket er en forhøjelse på 3.000 tons i forhold til 2013.³

³ Protokol 2014 til aftale af 27. maj 1997 mellem Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre om fiskerispørgsmål.

7.3. Norge

Med protokollen for 2014 mellem Grønland og Norge fik norske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2014, som fremgår af tabel 12. Yderligere fik Norge tilladelse til at forsøgsfiske efter 200 tons brosme, 200 tons lange og 200 tons blålange i Østgrønland.

Tabel 12: Norges kvoter ved Grønland i 2014 (tons).

Art	Norges kvoter i henhold til aftale	Norges kvoter efter overførsel fra EU
Vestgrønland		
Hellefisk SV	900	1.475
Helleflynder	0	75
Østgrønland		
Hellefisk	275	850
Rejer	0	2.550
Rødfisk, bund	600	600
Rødfisk, pel.	750	750
Helleflynder	160	235
Bifangst	150	-
Samlet Vest- og Østgrønland		
Torsk	1.200	1.200
Rødfisk, pel.	0	800
Bifangst	150	-

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland i 2014 adgang til at fiske torsk, kuller og sej i Barentshavet. Derudover er der tilladt en samlet bifangstkvote på 260 tons. I forhold til 2013 var det 150 tons mindre kuller og 300 tons mindre sej.⁴

Tabel 13: Grønlands kvoter ved Norge i 2014 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	3.500
Kuller	900
Sej	700
Bifangst	260

7.4. Rusland

Grønland udveksler ligeledes kvoter med Rusland. Ifølge protokollen for 2014 fik russiske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2014, som fremgår af tabel 13.

Russerne fik tildelt 400 tons mindre rødfisk og 775 tons mindre hellefisk i Østgrønland i forhold til 2013.

Tabel 14: Ruslands kvoter ved Grønland i 2014 (tons).

Art	Vestgrønland
Hellefisk SV	1.225
Hellefisk NV	550
Bifangst	10 %

⁴ Protokol 2014 til aftale af 9. juni 1992 mellem Norge og Grønlands Hjemmestyre om gensidige fiskeriforbindelser.

Art	Østgrønland
Hellefisk	600
Pelagisk rødfisk	700
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter i grønlandsk farvand fik Grønland tildelt torsk, kuller, rejer og 10 % bifangst i russisk farvand. Hvilket er 575 tons mindre torsk og 30 tons mindre kuller i forhold til 2013, til gengæld fik Grønland 500 tons rejer i 2014 som man ikke tidligere har fået.⁵

Tabel 15: Grønlands kvoter ved Rusland i 2014 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	5.325
Kuller	500
Rejer	500
Bifangst	10 %

7.5. Island

Grønland og Island har adgang til hinandens farvand til henholdsvis lodde og rødfisk i Irmingerhavet. Denne kvoteadgang styres af Aftalen om gensidigt fiskeri i Islands og Grønlands fiskerizoner fra 8. juli 2013. Aftalen giver mulighed for at fiske på egen kvote i hinandens zoner med visse begrænsninger. For de grønlandske fartøjers vedkommende udnyttes kvoteadgangen særligt med hensyn til loddefiskeri i islandsk zone om vinteren.

7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et tilfredsstillende bilateralt samarbejde med sine primære nordatlantiske fiskerisamarbejdspartnere EU, Norge, Rusland, Færøerne, Canada og Island.

Dette gælder ligeledes for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i de internationale farvande i Nordatlanten.

Foruden bilaterale og multilaterale møder blev der i 2014 desuden afholdt en række kyststatsmøder omkring rødfisk i Irmingerhavet og Norskehavet samt hellefisk i Østgrønland, Island og Færøerne. Derudover deltog Grønland i kyststatsmøder for makrel og blåhvilling som observatør.

Ydermere, påbegyndtes forhandlingerne med EU om en ny Fiskeriprotokol for 2016-2020 i efteråret 2014, hvor 1. runde forhandlinger blev afholdt i Nuuk i oktober og 2. runde i Bruxelles i november.

⁵ Protokol 2014 til aftale af 7. marts 1992 mellem Grønlands Landstyre og den Russiske Føderations regering om gensidige fiskeriforbindelser.

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter 2014

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter for 2014

	Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol. 4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7
Kvoter	Kvoter fordelt på lande						
i alt (tons)	Grønland	EU	Færøerne	Island	Norge	Rusland	
Vestgrønland							
Rejer	85.000	39.669*	3.400				
Hellefisk SV	7.000	2.225	2.650			900	1.225
Hellefisk NV	6.500	5.850		100			550
Krabber	250	-	250				
Skolæst	1.000	1.000	-				-
Rødfisk	1.000	1.000					
Helleflynder	1.000	800	200				
Havkat	1.000	1.000					
Lodde	25.000	25.000	-				
Torsk	-	-					
Bifangstkvote	-	-					max 10%
Østgrønland							
Rejer	8.300	1.800	6.500				
Hellefisk	9.800	4.460	4.465			275	600
Skolæst	1.000	1.000	-			-	-
Rødfisk bund	8.500	5.900	2.000			600	
Helleflynder	2.000	1.640	200			160	-
Havkat	1.000	1.000					
Lodde	18.085	18.085					
Lange	500	300				200	
Blålange	500	300				200	
Brosme	500	300				200	
Blåhvilling	10.000	10.000					
Makrel	100.000	100.000					
Guldlaks	10.000	10.000					
Bifangstkvote			-	275		150	max 10%
Vest- & Østgrønland							
Torsk	10.000	6.245	2.200	355		1.200	
Rødfisk, pel.	4.450	-	3.000			750	700
Bifangstkvote			2.180			120	max 10%
Norge							
Torsk	3.500	3.500					
Kuller	900	900					
Sej	700	700					
Bifangstkvote	260	260					
Rusland							
Torsk	5.325	5.325					
Rejer	500	500					
Kuller	500	500					
Bifangst	max 10%	max 10%					
Færøerne							
Bundfisk		-					
Sild	2.100	2.100					
Blåhvilling	5.000	5.000					
International							
Rejer							
NAFO-område 3L: 445 tons fælles med Færøerne heraf 76 tons til Grønland							
Svalbard: 450 fiskedage							
Forsøgsfiskeri							
Færøsk område: 60 fiskedage							
Blåhvilling							
Internationalt: 6.497 tons heraf kan 5.000 tons fiskes i færøsk zone							

* I henhold til forvaltningsplanen afsættes 2.193 tons til Canada for, at fastholde MSC.

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2014

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter for 2014

Kol. 1
Kvoter i alt (tons)

Vestgrønland

Rejer	34.145
-------	--------

Krabber	2.800
---------	-------

Kammusling Nuuk	720
-----------------	-----

Kammusling Mudderbugten	-
-------------------------	---

Kammusling Attu*	400
------------------	-----

Syd - Saqqaq	400
--------------	-----

Nord - Kangaarsuk	700
-------------------	-----

Nordre Strømfjord	300
-------------------	-----

Kammusling i alt	2.520
------------------	-------

* Uden for det lukkede område	
-------------------------------	--

Hellefisk Upernavik	8.000
---------------------	-------

Hellefisk Uummannaq	8.000
---------------------	-------

Hellefisk Disko-bugten	9.000
------------------------	-------

Øvrige Grønland	-
-----------------	---

Hellefisk i alt	25.000
-----------------	--------

Torsk	18.500
-------	--------

Blandings-forsøgsfiskeri	-
--------------------------	---